

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – Mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4434-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 127**

August 2016

Kære venner.

Dette Sanchar bringer følgende artikler:

- Dette års Holi var den allerbedste! ved Mamta Koranga
- Mine erfaringer ved Jaya Nainwal
- Fejring af Pūnya-Tithi for Kasturba Gandhi ved Neha Joshi & Hansi Didi
- Generalforsamling Lakshmi Ashrams Venner søndag den 13. marts 2016

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Dvs. at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Jeg har desværre problemer med at få trykt nyhedsbrevene. Tidligere har jeg kunnet gøre det gratis. Så derfor vil det være en stor hjælp, hvis flere har mulighed for at få Sanchar pr. mail. Se nedenfor.

Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram.

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen sparer også porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail med Sanchar, som også kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage Sanchar på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: **lone-poulsen@comxnet.dk**

SANCHAR 127

Dette års Holi var den allerbedste!

Mamta Koranga

*Nava Utsav kā Nayā Tyohār,
Holī khelne men hogī nahīn hār.
Abīr-gulāl ke sāton rang,
Holī khelī ham sabne sang.*

Den nye festival af fornyet jubel,
Der vil intet tabes ved at fejre Holī.
De syv farver af pulver,
Vi fejrede alle Holī sammen.

Jeg nød dette års Holi som den bedste af alle, fordi denne gang deltog alle og gjorde det med stor glæde. Ashram-familien fejrede Holi over tre dage, fra den 22.-24. marts. I disse tre dage festede vi og sang Holi-sange. I min landsby fejrede vi ikke Holi, men da jeg kom hertil og fejrede festivalen sammen med ashram-familien, kom jeg til at holde meget af den – og det gør jeg stadig! I begyndelsen troede jeg, at der ville blive kastet en masse farver på mig, at det ville tage lang tid at få det af, og at der ville komme små pletter på min hud. Men da jeg startede med at fejre Holi her, blev jeg fuldstændig ubekymret og opfyldt af sjov og ballade.

Dette år sagde vi velkommen til Holi til tyve gæster fra USA – fjorten studerende, fem lærere og en fotograf. Vi var alle sammen derfor glade over, at vores lille samfund blev større. Det var rigtig dejligt. De var sammen med os hver dag fra kl. 8.30 indtil efter aftensmaden kl. ca. 20.30. De

studerende deltog sammen med os i morgenarbejdet, så de delte sig op i enkeltpersoner eller to og to. De gik i 11. og 12. klasse, og på ashrammen var der fjorten elever i 11. og 12. klasse.

De blev alle sammen vores rigtig gode venner, noget som både de og vi satte stor pris på. Vi lærte at tale engelsk med dem og lærte dem at tale hindi. Jeg lærte også mine to venner en lille Garhwali sang. De var meget ivrige. I de tre dage, Holi varede, havde de det virkelig sjovt. Den første eftermiddag sad vi sammen på gårdspladsen foran skolen, sang Holi sange og dansede. Den anden eftermiddag fejrede vi Holi på gårdspladsen ved *'Pathshala'*, huset hvor Hansi Didi bor, sprøjtede en masse farver på hinanden, dansede meget og havde det også rigtig sjovt.

Så omkring kl. fire efter at have nydt en snack gik alle pigerne op i skoven for at finde brænde, som skulle bringes ned til ashrammen, fordi vi om aftenen skulle afholde programmet *'Holī Dahan'* (at brænde Holikā). Denne dag holdt vi aftenmødet kl. seks i stedet for som normalt kl. syv, og straks derefter fik vi aftensmad og satte os så ud sammen på gårdspladsen, som var fyldt med folk, der sad rundt om det brændende bål i midten. Stjernerne lyste på himlen, mens en kølig brise kærtegnede os blidt, og blomsterne i bedene på muren langs gårdspladsen spredte deres duft. Sikke en fortryllende scene!

Denne aften præsenterede vi et kulturelt program, og ind imellem numrene, som ashrapigerne opførte, underholdt vores amerikanske venner. Vi nød programmet i fulde drag. Denne aften var Radha Didi og Kanti Didi, efter at være vendt hjem fra deres lange rejse til bl.a. Skandinavien, igen blandt os, og vi følte det godt. Programmet fortsatte til efter kl. halv ti, og så gik alle i seng.

Den tredje dag var *Chhalarī*. Vi arbejdede indtil kl. ni, og så samledes vi alle på gårdspladsen for at lege *Chhalarī*. Alles ansigter, farvet i grønt og lyserødt, så virkelig fantastiske ud! Vores amerikanske venner var klædt i hvidt tøj, og når farverne ramte dem, så blev de virkelig farvestrålende

at se på. Deres hår var også for det meste blondt, så deres tøj, deres hår og deres ansigter så virkelig meget farvestrålende ud. Den morgen sprøjtede vi rigtig meget farve på hinanden. Farverne var også ret kraftige. Vi legede *Chhalarī* indtil næsten kl. halv elleve, og så tog vi bad. Nu stod vi så over for problemet med at komme af med farvene!

Fra kl. tre til kl. fem fejrede vi '*Holī Milan*'. Denne dag er særlig vigtig – for de mennesker som ellers ikke normalt taler sammen, taler gladelig sammen på denne dag, for hvem ved, hvor vi befinder os om et år fra nu af. Derfor omfavner alle efter '*Holī Milan*' de personer, der befinder sig rundt om dem, og sender dem de bedste ønsker for Holi. Så gik alle klasserne på aftenarbejde ud på markstykkerne og såede frø af agurk, græskar, *laukī* (flaskegræskar) og *torāī* (også en græskartype). De amerikanske elever fulgte med, og de lærte, hvordan man skulle så disse frø. Vi havde slet ikke fornemmet, hvor hurtigt disse tre dages fejring af Holi var gået.

Om eftermiddagen den 25. marts sagde amerikanerne farvel til os. Vi sad sammen i Shanti Bhavan, vores mødesal, fra kl. et til kl. to til et farvel-møde. Alle vi ashrafpiger var meget kede af det, og det var de amerikanske gæster også. De havde så mange tårer i øjnene, at de ikke kunne standse dem, og deres sorg fik også vores tårer frem.

Vi var virkelig kede af, at de skulle forlade os. Vi beder til den Almægtige om, at disse venner vil komme igen. Der var så megen sympati mellem os, at det virkede som om de ikke var fremmede. Jeg tænkte på, at de var kommet helt til Indien og havde besøgt vores skole. Hvor ville vi gerne rejse til deres land og besøge deres skole! – Og jeg drømte også om andre ting. De vil sandsynligvis aldrig glemme os, og vi vil heller aldrig glemme dem. De nød virkelig denne Holi-festival!

*Dūr ho Dosto āp hamse,
Karīb samjhenge tumhen dil se.
Kartī hūn swāgat tumhārā,
Pyār rahegā hameshā hamārā.*

Venner I er langt fra os,
Dog føler vi I er nær vores hjerter.
Vi byder jer velkommen,
Vores kærlighed vil altid bestå.

Mine erfaringer

Jaya Nainwal

Jaya er netop kommet til ashrammen i år, og hun skrev denne lille essay til elevernes håndskrevne blad, "Vijay". Hun præsenterer her en meget detaljeret beskrivelse af sin landsby.

Mit navn er Jaya Nainwal. Navnet på min landsby er Galli Basyura, som ligger i Hawalbag blok i Almora Distrikt.

I min landsby finder vi mangoer, ferskner, sukkerrør, granat-æbler, druer og *kaphal*.

I skoven finder vi fyr, eg, *bhimal*, *timil*, *utis*, *kaphal*, *mehal* og andre træer.

Der er fire *naulas* (kilder), hvorfra alle folk i landsbyen fylder deres beholdere med koldt vand og bringer det med sig hjem.

I min landsby dyrker man hvede, byg, ris, majs, hirse, sorte bønner, forskellige linser, andre bønner osv.

Der er to skoler – skolen, som jeg gik på indtil 5. klasse, er nu lukket.

Vi kan se Almora fra vores landsby, og om aftenen kan vi se alle lysene blinke.

Stierne i landsbyen er lavet af cement. Om sommeren er det meget varmt.

I marts 2016 kom jeg som elev til Kausani, og jeg går nu i 7. klasse. Jeg holder meget af mine klassekammerater. Nu begynder jeg efterhånden at lære det hele.

Fejring af Pūnya-Tithi for Kasturba Gandhi

Neha Joshi & Hansi Didi

Ashrameleverne og medarbejderne fejrer et antal festivaler og særlige dage i løbet af året. En sådan særlig dag er Pūnya-Tithi eller dødsdagen for Kasturba Gandhi, populært kaldet Ba. Den falder på den 22. februar. Dette år var ingen undtagelse, og alle samledes i vores mødesal, Shanti Bhavan, den eftermiddag.

I dag kl. 13 i mødesalen førte eleverne i 10. klasse an i sangen “*Bā kā Garvā*”, en Gujarati sang om Kasturba, mens resten af eleverne gentog stroferne. Dette blev efterfulgt af en fælles spindetime indtil kl. 14, hvor eleverne fra hver klasse sad sammen med deres klasselærer og spandt merinould på deres håndtene. Så da tenene var lagt på plads, blev vi råbt op fra protokollen – alle var til stede i dag til mødet. Eleverne i 11. Klasse havde ansvaret for at organisere programmet, og de valgte Bharati som formand og Meenu som den, der skulle præsentere det.

Programmet så sådan ud:

1. Programmet starter med at pynte billedet af Kasturba med blomster og derefter tænde olielampen foran.
2. Eleverne i 12. klasse fremviser den første udgave i 2016 af ashrammens avis og synger også en sang.
3. De unge elever i 4. og 5. klasse præsenterer et stykke baseret på Kasturbas liv.
4. Eleverne i 9. og 11. klasse præsenterer kalenderen, som de har lavet for 2016.
5. Eleverne i 6. klasse præsenterer et stykke.
6. B.A.-eleverne præsenterer en sang.
7. Eleverne og lærerne reciterer nogle sætninger, som gengiver glimt fra Kasturbas liv.

Det skrevne materiale til denne udgave af ashrammens avis og dens offentliggørelse blev foretaget af eleverne fra 12. klasse. Navnet på avisen er ‘*Nav Pallav*’, der betyder ‘Nye Blade’.

At se de nye blade og knopper åbne sig alle vegne foran sig i sæsonen fik eleverne til at give ovennævnte navn til denne udgave af avisen. Dette nummer indeholdt up to date nyheder fra ashrammen, digte, billeder, gåder og vittigheder – en sand blanding af mulige emner. Alle blev meget inspireret af indholdet, og begejstringen voksede. Dette nummer var ikke bare underholdning, men kvaliteten var også meget høj. Nogle ting blev læst op, og så blev det hængt op på væggen i mødesalen, så at alle kunne se det og læse det. Det vil hænge der, indtil det næste nummer bliver udgivet.

Eleverne i 12. klasse sang derefter “*Shāntī ke Sipāhī Chale*” (Gå fremad fredens soldater), hvilket var meget fornøjeligt, da alle sang sammen i fuld harmoni.

De små piger fra 4. og 5. klasse præsenterede derefter et meget inspirerende stykke. De kostumer, som de forskellige havde på, var også meget flotte og passende. De opførte på en meget fin måde

en hændelse i Kasturbas liv. To af vores unge lærere, Seema og Kavita, havde taget fuldt ansvar for at forberede eleverne til deres optræden.

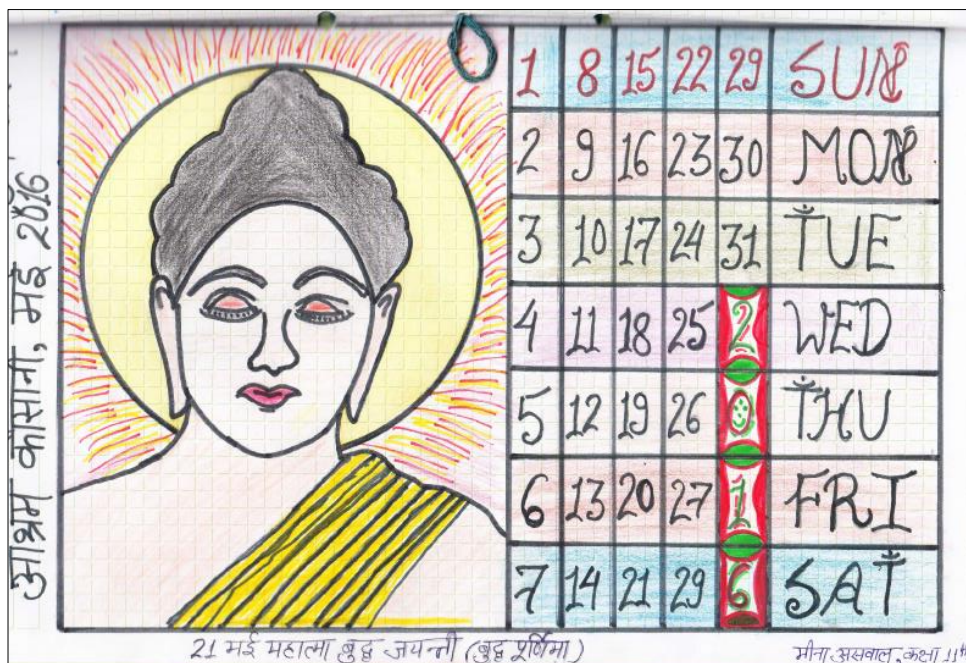
Pigerne fra 8. klasse opførte et stykke, som også var baseret på en hændelse Bas liv. En anden ung lærer, Tulsi, havde arbejdet meget hårdt med at øve med eleverne, og hver enkelt af de optrædende i stykket spillede rigtig godt. Dette stykke var også til stor inspiration for os alle.

Efter dette stykke præsenterede pigerne fra 10. og 11. klasse deres 2016 kalender, som de havde lavet, hvor hver måned portrætterede en kendt person fra den indiske historie. At tegne et portræt er altid meget svært, men pigerne havde ikke desto mindre gjort sig megen umage.

Pigerne i 6. klasse opførte så deres stykke, denne gang ikke baseret på en begivenhed i Kasturbas liv. Det gav et inspirerende budskab om værdien af sund fornuft og intelligens. Chandani, en anden ung lærer, havde gjort det godt med sin forberedelse af eleverne.

Herefter sang de unge lærere, der alle forbereder sig på deres BA eksamen, en sang "Isliye Rāh", en meget morsom og inspirerende sang, som overbevisende fortæller om nødvendigheden af at arbejde sammen for at udrydde forskellene i samfundet – især fattigdom.

På denne særlige dag havde ashramlærerne og de unge piger sammen givet programmet et specielt indhold, der fremlagde masser af inspirerende tanker. Temmelig mange af dem, der var til stede, rejste sig op og efter bedste evne forklarede de de tanker, som Kasturba havde givet udtryk for, og fortalte om forskellige begivenheder i hendes liv. Til sidst afsluttede formanden dagens program med nogle få ord. Programmet løb rigtig fint af stablen.

Generalforsamling for Lakshmi Ashrams Venner søndag den 13. marts 2016

Mødet blev afholdt i Lones hjem.

Dirigent: Helle – **Referent:** Ruth

Beretning

58 Sanchar har Lone sendt ud, siden hun startede. Hun har set en fordel i at sende tre numre ud om året (marts, august og november), da det giver lidt ekstra penge hver gang. Lone har i januar 2016 besøgt Lions Club i Tune, det gav en ekstra donation.

Hun skriver pt. artikler til "Samfundspresen", som er en netavis, som nogle aktive pensionister har startet. Hun har allerede skrevet om Lakshmi Ashram generelt. Næste artikel skal handle om David Hopkins klimaarbejde på ashrammen og senere en artikel om Basantis landsbyarbejde.

Kort nyt fra ashrammen

Basanti, ashrammens aktive landsbyarbejder, er desværre taget hjem for at passe sin mor (*Basanti er senere kommet tilbage, og moderen passes af en Basantis bror*). Neema er i Ahmedabad til Juni for at arbejde med sin PHD. Eleverne er til eksamen i Garur den 19. og 12. marts. David er i Danya for at være med i "Training Programme for the Dairy Women".

Der fejres Holi den 22. til 24. marts, hvor der nok skal blive kastet rundt med farve på ashrammen (*se artiklen i dette Sanchar*).

Radha var på et længere besøg i Skandinavien fra november 2015 til januar i år: Hun var i Danmark, Sverige, Norge og desuden to uger i Mexico. Radha skulle, på Gandhis vegne, modtage Folkets Fredspris (en fredspris der gives som alternativ til Nobels Fredspris) i Orust i Sverige. Lone fortalte, at tre fra bestyrelsen besøgte Orust og overværede prisoverrækkelsen.

Forelæggelse og godkendelse af regnskab

I 2015 var der 60 medlemmer. Regnskabet blev vedtaget.

Fastsættelse af kontingent

De 75 kroner i kontingent fastholdes.

Indkomne forslag – der var ingen.

Valg af 3-4 bestyrelsesmedlemmer

Den gamle bestyrelse blev genvalgt.

Lone Poulsen, Ruth Sillemann, Hanne Stenager og Lene Rasmussen.

Valg af 1 bestyrelsessuppleant: Peter Kristensen blev genvalgt.

Valg af revisor og revisorsuppleant: Claus Broskov Sørensen og David W. David blev genvalgt.

Eventuelt. Der var intet.

Bagefter så vi lysbilleder fra ashrammen, fra landsbyarbejdet og fra Radhas tur til Skandinavien, og til sidst så vi en film "Gandhis døtre", der er lavet af en indisk filmmand.